

Із професійним святом, шановні колеги!

Нині на Львівській залізниці працює майже 5 тисяч медичних працівників. Лікарі та медичні сестри, які щоденно лікують залізничників, усвідомлюють свою особливу відповідальність за здоров'я тих, хто гарантує безпеку руху на залізниці.

Користуючись нагодою, хочу привітати вас, шановні колеги, із професійним святом, побажати здоров'я та мужності, бо ваша праця воістину героїчна та гуманна – зцілювати, повертати людям здоров'я, рятувати життя. Нехай у цей день сподівання на краще зірнуть ваші серця, додадуть мужності нести нелегкий професійний обов'язок. Сьогодні, напередодні Дня медичного працівника бажаю вам та вашим рідним доброго здоров'я, сімейного тепла, щастя, мудрості, принциповості, енергії і найголовніше – поваги людей. Хай щастить вам у всьому, хай завжди будуть поруч із вами любов і вірність, удача й щира вдячність за вашу щоденну роботу.

Від колективу медичної служби Михайло ЯВОРСЬКИЙ

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

– Ми цілодобово надаємо медичну допомогу пасажиром, залізничникам й усім особам, які перебувають на території вокзалу незалежно від національності, віросповідання, соціального статусу тощо, – розповідає завідувач лікарським медпунктом вокзалу станції Львів Віктор Олексійович Гайворонський (на фото). – Хтось сам приходить у медпункт, до когось йдемо на виклик у залу очікування, до квиткового кас чи на перон. Буває, що надаємо допомогу у транзитних поїздах. Це особливо напружені випадки, адже за час стоянки поїзда (а це якихось 20 хвилин) треба встигнути встановити діагноз, надати невідкладну допомогу й вирішити основне: чи може хворий пасажир продовжувати свою подорож, чи його необхідно госпіталізувати? За такої специфіки роботи наші лікарі та фельдшери покладаються лише на знання, відповідну підготовку та досвід, бо, самі розумієте, у поїзді нема лабораторії експрес-діагностики.

– Специфіка роботи ставить особливі вимоги до персоналу?

– Звичайно. Доводиться мати справу з різноманітними випадками (травми, викидні, пологи, гострі хірургічні стани, отруєння, вірусні захворювання тощо) і з різним контингентом людей, зокрема і з безпритульними, циганами, алкоголіками, психічно хворими. Тут необхідні знання з багатьох спеціальностей: травматологія, гінекологія, хірургія, педіатрія, психіатрія... Переважна більшість наших працівників – фахівці з багаторічним досвідом роботи.

Дбаємо також про розширення знань. Для цього передплачуємо журнали "Медицина транспорту", "Новини фармації і медицини".

– Персонал медпункту проходить якийсь спеціальний вишкіл?

– Наші лікарі та фельдшери особливо підготовлені в питаннях надання невідкладної допомоги. У роботі ми не можемо дозволити собі жодної вільності, оскільки часом питання життя пацієнта вирішують хвилини й секунди і треба надавати допомогу швидко, за передбаченим відповідними документами алгоритмом дій. Крім цього у нас регулярно відбуваються навчання за участю провідних спеціалістів Дорожньої поліклініки, структурним підрозді-

Буває так, що хвилини вирішують все

лом якої є медпункт. Беремо участь у науково-практичних конференціях із основних питань надання невідкладної допомоги, діагностики й лікування хвороб.

Розвиток засобів пересування підвищив мобільність людей, а разом із тим збільшив ймовірність появи в нашому регіоні нетипових для наших широт захворювань. До нас приїждять люди не лише із сусідніх областей та держав, а й з країн Азії, Африки, де поширені особливо небезпечні інфекції. Тому щороку ми проходимо тренувальні навчання не тому протидії таким захворюванням. Щороку ми вивчаємо і пригадуємо особливості діагностики чуми, холери, різноманітних лихоманок тощо. Складаємо залік. Якщо не стикаєшся з цим, то забуваєш, отже мусимо регулярно повторювати, тренуватись. Навіть протичумний костюм треба вміти правильно одягти. Варто хоча б раз на рік спробувати зробити це. Бо коли, не дай, Боже, щось трапиться – вчитися буде ніколи, треба діяти швидко і правильно.

– Для надання невідкладної допомоги мало самих знань та навичок. Потрібні певні прилади, засоби. Чи є вони у вас?

– Ми оснащені необхідним обладнанням. Маємо кардіограф, прилад для вимірювання цукру в крові, набір реанімаційних апаратів (для загрозливих станів) і повністю забезпечені необхідними для надання невідкладної допомоги медикаментами.

Вже понад десять років тому ми перейшли до нового приміщення, яке добре пристосоване до нашої роботи. Тут маємо кабінет для прийому хворих, ізолятор, процедурний кабінет, побутову кімнату, де персонал може поїсти під час добового чергування, санітарну кімнату із душовою та вбиральною.

До речі, у медпункті ми не тільки надаємо невідкладну допомогу, а й проводимо передрейсові огляди водіїв, які працюють на залізниці (працівники дорожньої ремонтно-експлуатаційної автобаси та вокзалу). Загалом це 16 осіб.

– Як працюєте в період епідемій грипу?

– У такі періоди у нас запроваджується відповідний режим. Доукомплектуємо засоби індивідуального захисту (одноразові маски, рукавиці), дезінфікуючі засоби. У нас передбачені епідеміологічні укладки для кожного лікаря, фельдшера та молодшого медичного персоналу. З ними виходимо на виклик у поїзд, якщо є підозра на вірусні захворювання. У наших приміщеннях проводимо регулярне вологе прибирання, кварцуємо, вживаємо всіх необхідних заходів профілактики. Це – наша буденна робота.

– З чим найчастіше звертаються в медпункт?

– З приводу серцево-судинних захворювань, зокрема гіпертонічної хвороби. Поїздка

– це часто стресова ситуація. Плюс перевтома, недосипання, атмосферний вплив і артеріальний тиск підвищується до високих позначок.

– Які випадки найскладніші?

– Ми постійно стикаємось із випадками складними для діагностики. Це й перфоративні виразки, й гострий апендицит... Кожен випадок по-своєму складний. Часто буває важко діагностувати гострий апендицит, бо ця хвороба майстерно "маскується", буває непередбачуваною.

Завжди складно з дітьми. Це – особлива категорія пацієнтів. Захворювання у дітей, зазвичай, розвиваються досить швидко, а ми повинні за наявними симптомами визначити чи потрібна госпіталізація, чи достатньо амбулаторного лікування? Ми наглядасмо за перевезеннями організованих груп дітей і робимо все необхідне, щоб допомогти їм за потреби.

– Сезон впливає на характер звернень у медпункт?

– Звичайно. Якщо взимку переважна кількість звернень стосується захворювань дихальної системи, респіраторних вірусних інфекцій, то влітку основною проблемою стають гострі шлунково-кишкові розлади, пов'язані з вживанням неякісних, зіпсованих або протермінованих продуктів.

Ви напевно пам'ятаєте минулорічний випадок, коли з поїзда зняли майже вісімдесят дітей, які отруїлись неякісною їжею у санаторії. Працівники нашого медпункту перші почали займатися цими дітьми. Ми вийшли до них, організували, ізолювали, записали, хто з ким контактував, визначили порядок госпіталізації. Була задіяна санепідстанція, заступник головного лікаря Дорожньої поліклініки, бригади швидкої допомоги. Завдяки злагодженій роботі ситуацію вдалося взяти під контроль. Діти пройшли необхідний курс лікування і повернулись додому. Проте проблема б не виникла, якби посадові особи відповідально поставились до підбору продуктів харчування для дітей.

– Які ще випадки з практики запам'яталися?

– Пригадую випадок, який перетворився на своєрідну навчальну тривогу. Однієї зимової недільної ночі надійшло повідомлення, що в поїзді їдуть діти, хворі на свинячий грип. Мене терміново викликали на роботу. Задіяли схему сповіщення. Приїхали п'ять бригад швидкої допомоги, дві бригади з Клінічної лікарні Львівської залізниці, керівництво облздороввідділу та інші відповідальні особи. Міліція перекрила перон. Ми підготували все необхідне в медпункті. Наші лікарі вирушили до поїзда... і повернулись у хорошому настрої. З'ясувалось, що тривога була безпідставною. Хтось спростоння щось не так зрозумів чи прийняв за правду чийсь невдалий жарт, який проте обернувся серйозною втратою коштів і дорогого робочого

часу бригад швидкої допомоги. Добре, що все обійшлося, але жарти на такі теми, як правило, коштують дуже дорого... Це надто серйозно.

– Чи доводилось працівникам медпункту приймати пологи?

– Про пологи не пригадую, але доводилося мати справу з породіллями та новонародженими. До прикладу, один неприємний випадок, на який викликали нашого лікаря. Циганка народила дитину у вбиральні вокзалу й намагалась втопити дитя в унітазі. Працівники вокзалу та міліція швидко відреагували на ситуацію й малюк вдалося врятувати, а горе-матінка постанала перед законом.

– Працівники медпункту часто чувають слова вдячності від колишніх пацієнтів?

– Люди заходять подякувати, телефонують із інших міст, кажуть, що завдяки нашій допомозі спокійно доїхали до пункту призначення. Ми їх пам'ятаємо і тишимось, що в них все добре.

Одного разу в медпункт звернулася прибиральниця вокзалу зі скаргами на болі в животі. Їй встановили діагноз: апендицит. Пояснили необхідність госпіталізації. Операція пройшла успішно, без ускладнень. Тепер ця жінка заходить до нас, дякує всім працівникам медпункту. Приємно, що люди щиро цінують нашу працю.

– Що ви порекомендуєте людям, які збираються в дорогу?

– Якщо ви плануєте кудись їхати, але маєте скарги на самопочуття, то обов'язково завчасно зверніться з ними до лікаря, а не до працівника аптеки. Людям, які мають хронічні захворювання варто пам'ятати, що приступам чи загостренням легше запобігти, ніж потім ліквідувати. Тому їм треба взяти із собою в дорогу необхідну кількість медикаментів, які призначив їм лікар. Особливо це стосується хворих на бронхіальну астму, які залишають вдома препарати, що можуть вберегти від приступу. До нас звертаються багато хворих, які, вирушаючи в дорогу, залишають свої ліки вдома. Звичайно, ми допомагаємо, чим можемо, але в нас є лише ті медикаменти, які необхідні для надання невідкладної допомоги, а не весь аптечний набір.

Завжди актуальні правила особистої гігієни та гігієни харчування. У літній період харчування потребує особливої уваги. Варто звертати увагу на умови зберігання продуктів, які ми купуємо, на термін їхньої придатності. Частими є отруєння кондитерськими виробами, ковбасами, курми-гриль, пірижками, копченою рибою та іншими подібними продуктами, купленими у випадкових людей на станціях. Раджу ігнорувати такі пропозиції, інакше подорож може закінчитись в інфекційній лікарні. Натомість можна взяти продукти, які не так швидко псуються: канапки з сиром, сухе печиво без начинки. У жодному разі дітям не давати в дорогу солодкі газовані напої, а тільки мінеральну воду.